

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

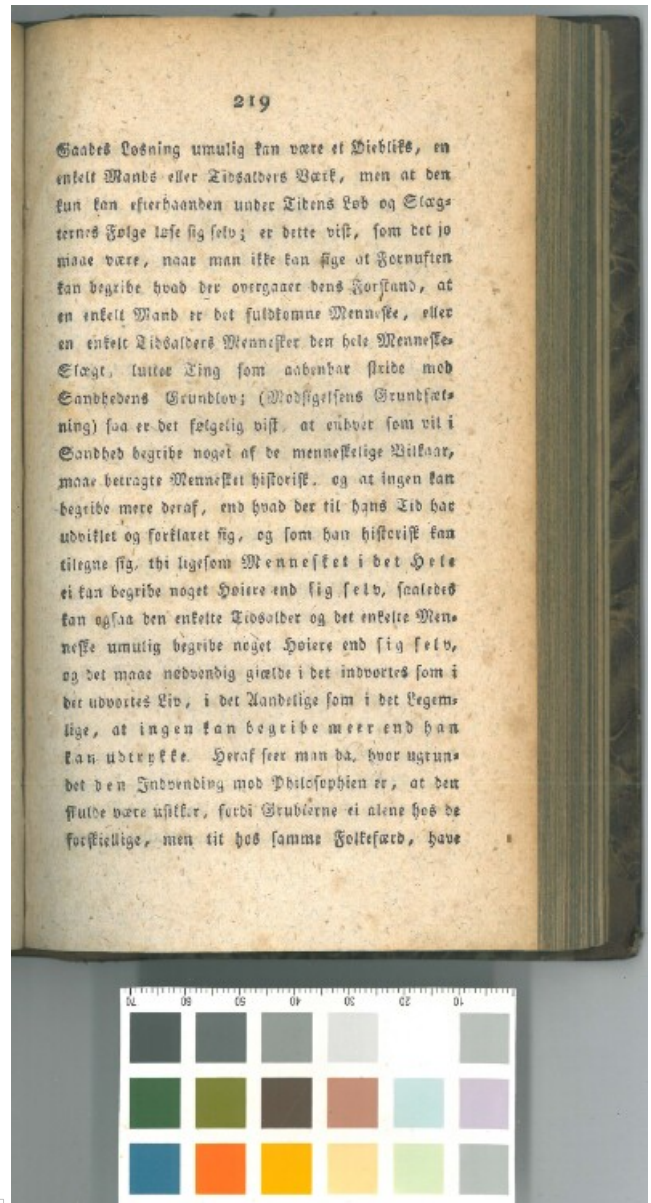
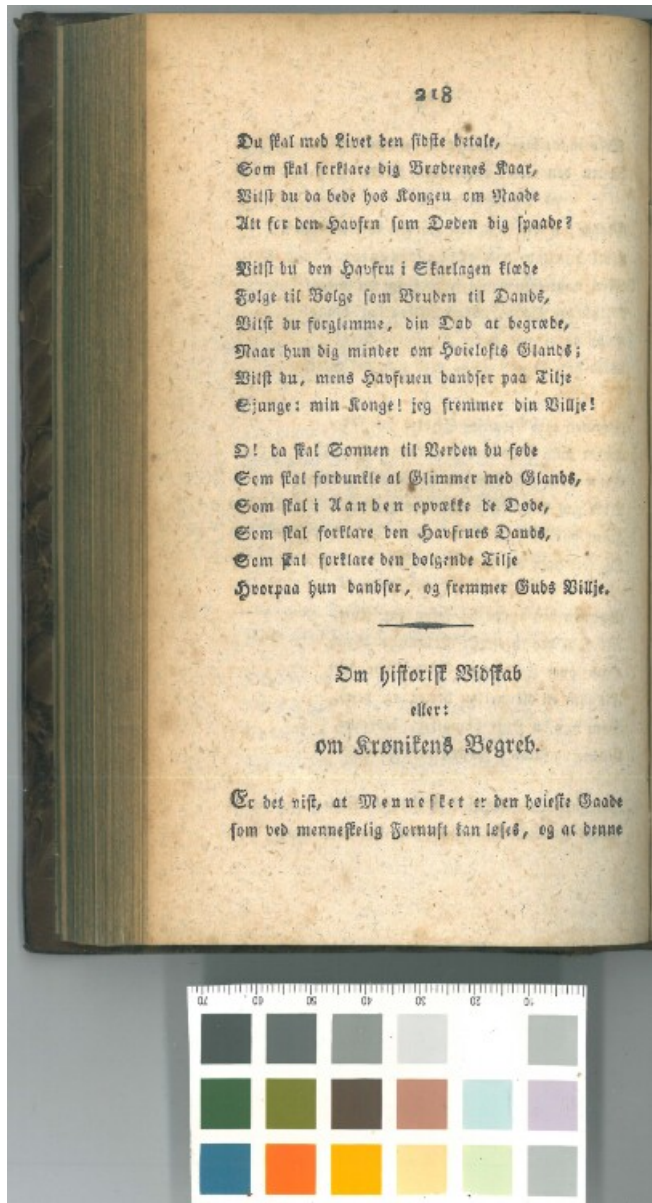
Titel: Om historisk Vidskab eller: om Krønikens Begreb

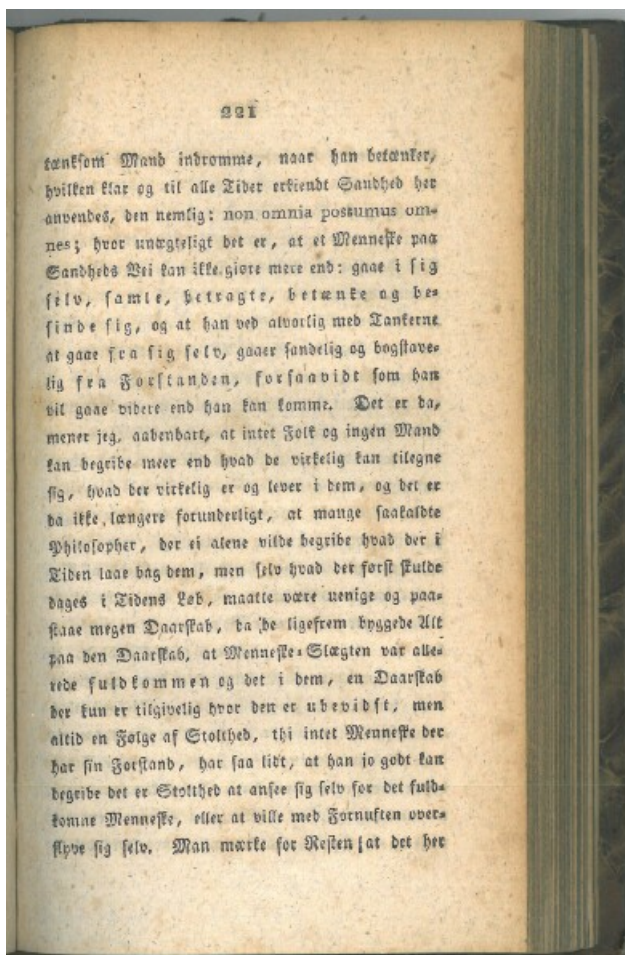
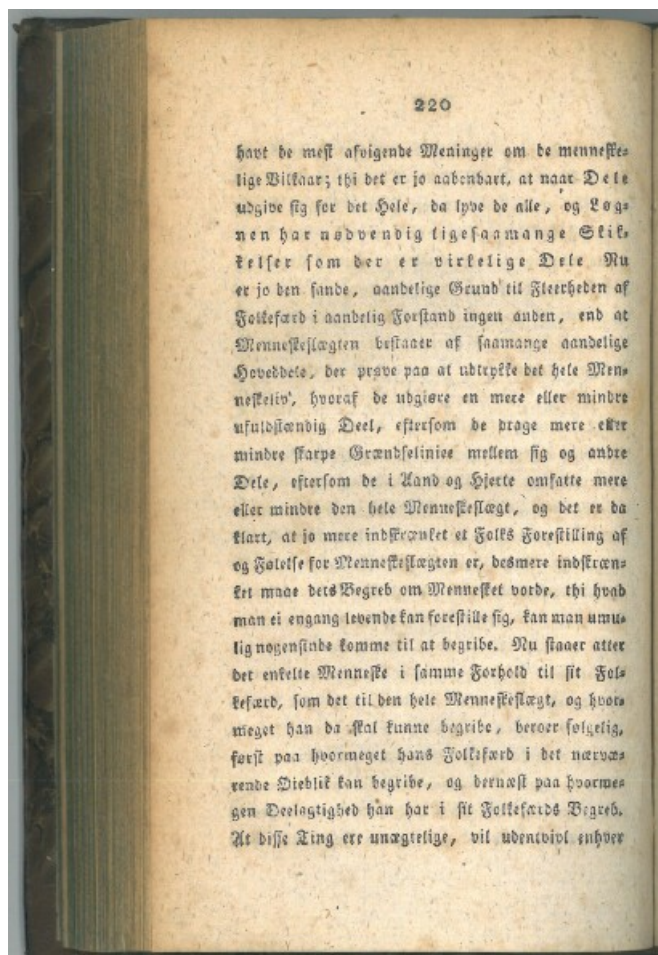
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Om historisk Vidskab eller: om Krønikens Begreb", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 218. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_9-txt-shoot-idm103/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

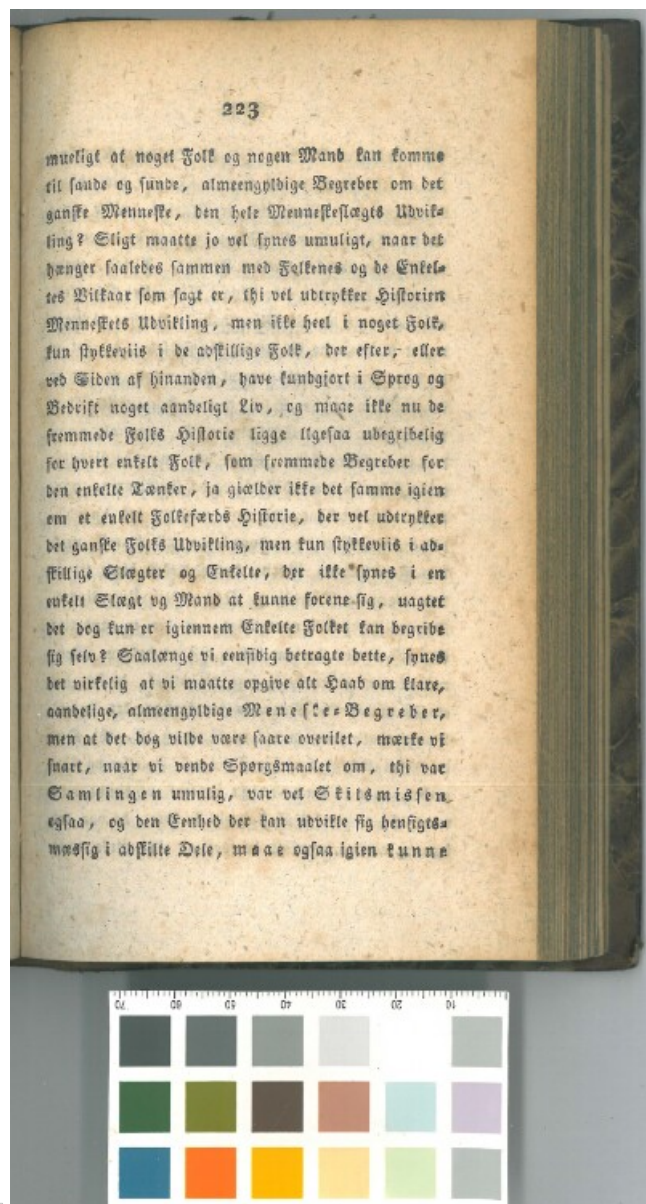
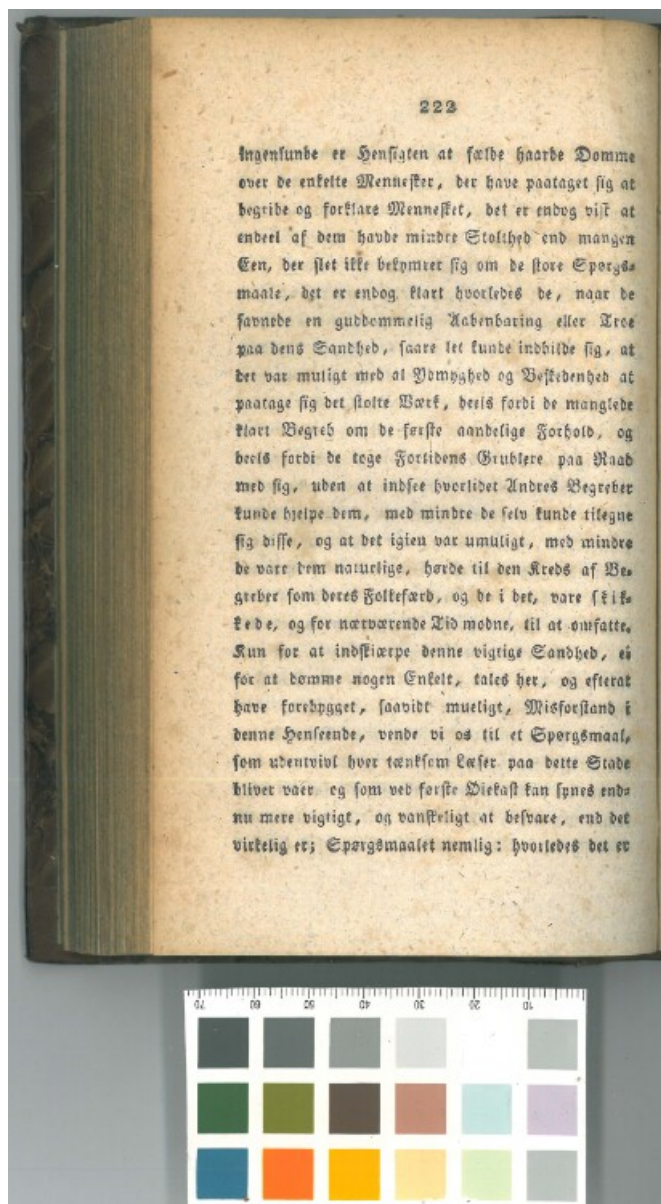
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

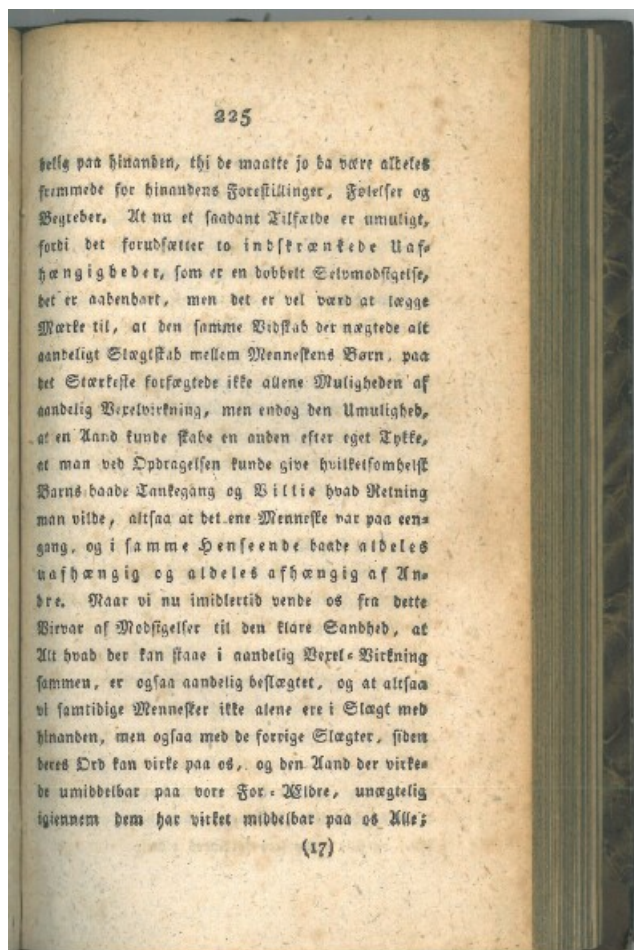
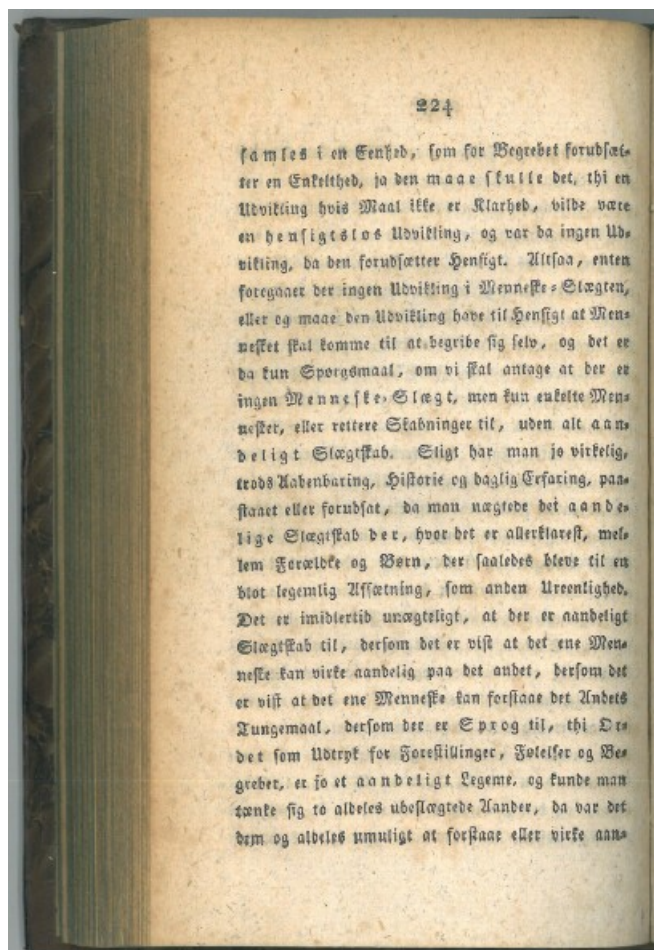
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

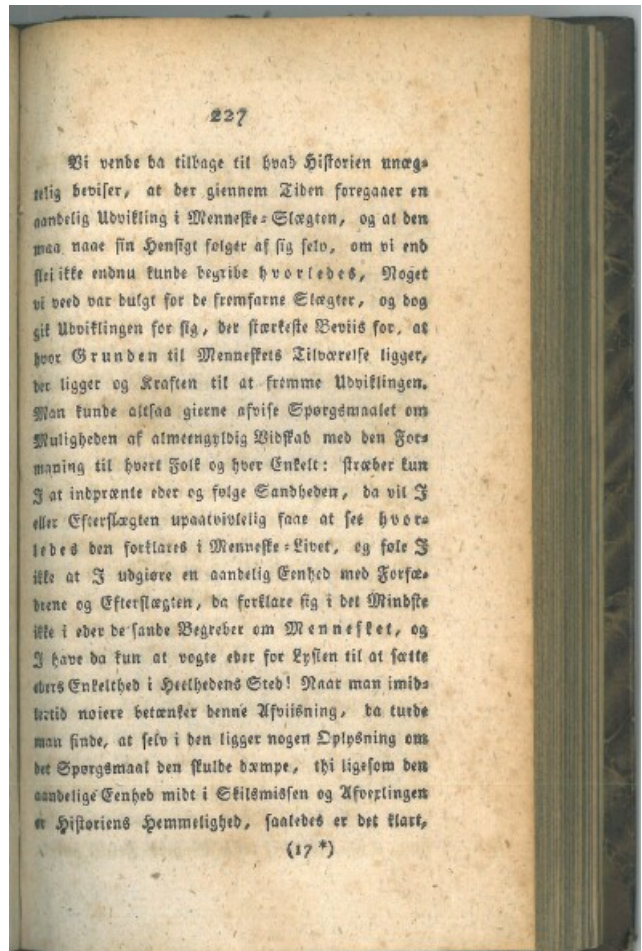
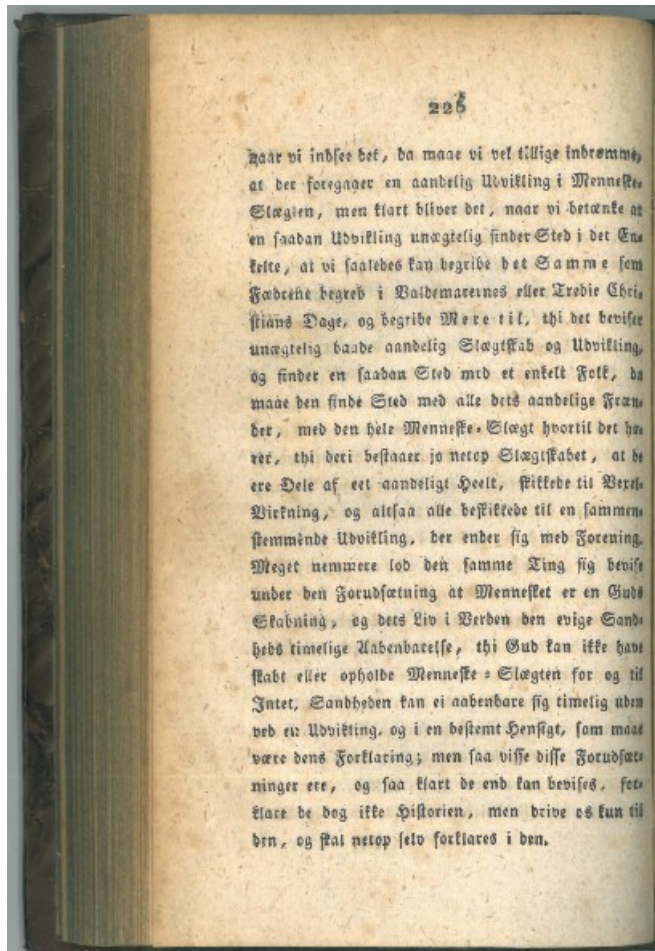
[Læs CC0-erklæringen](#)

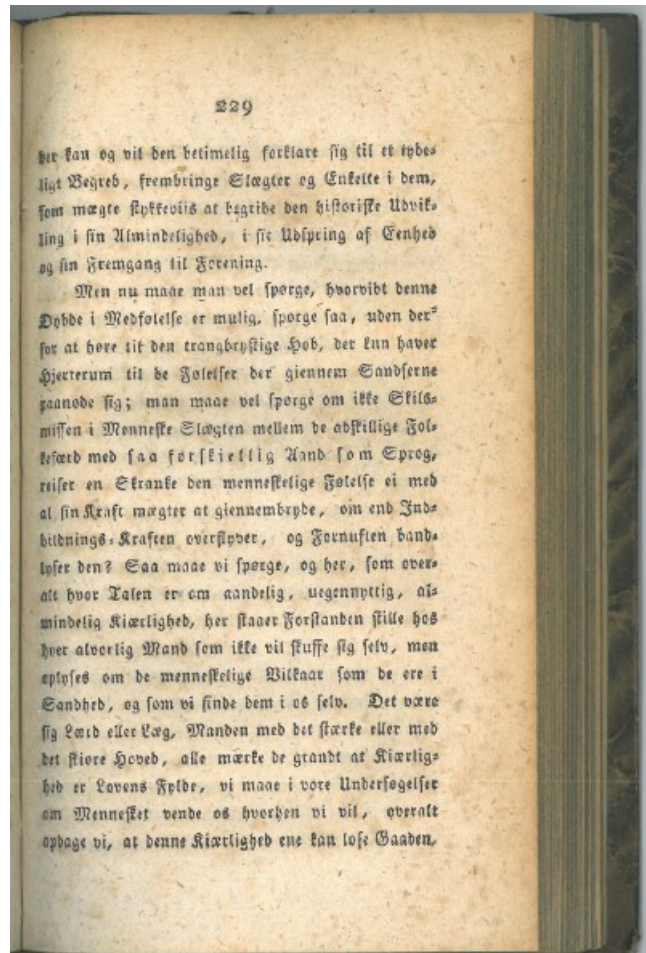
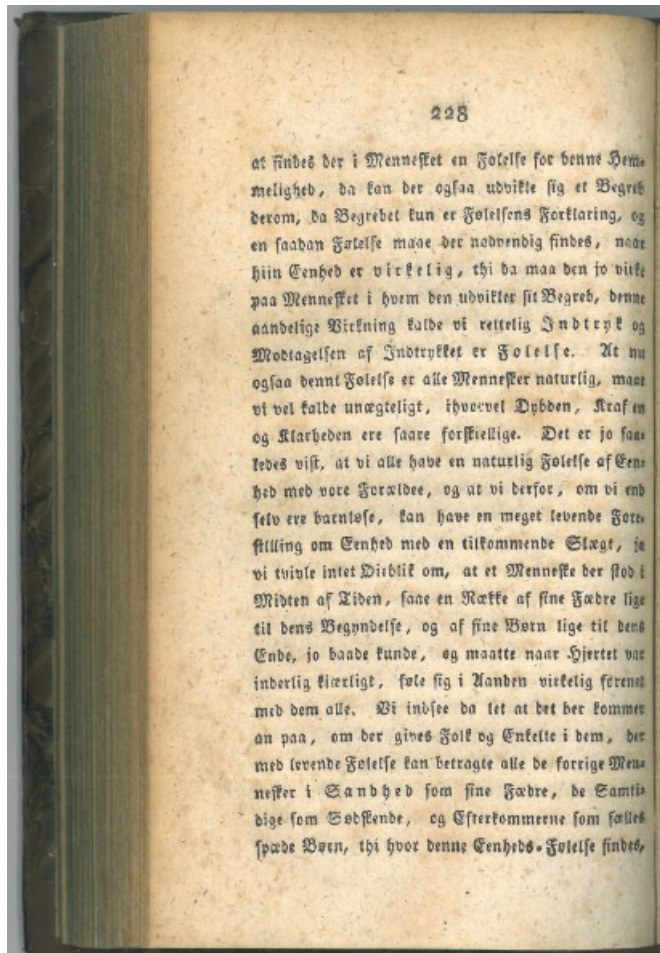

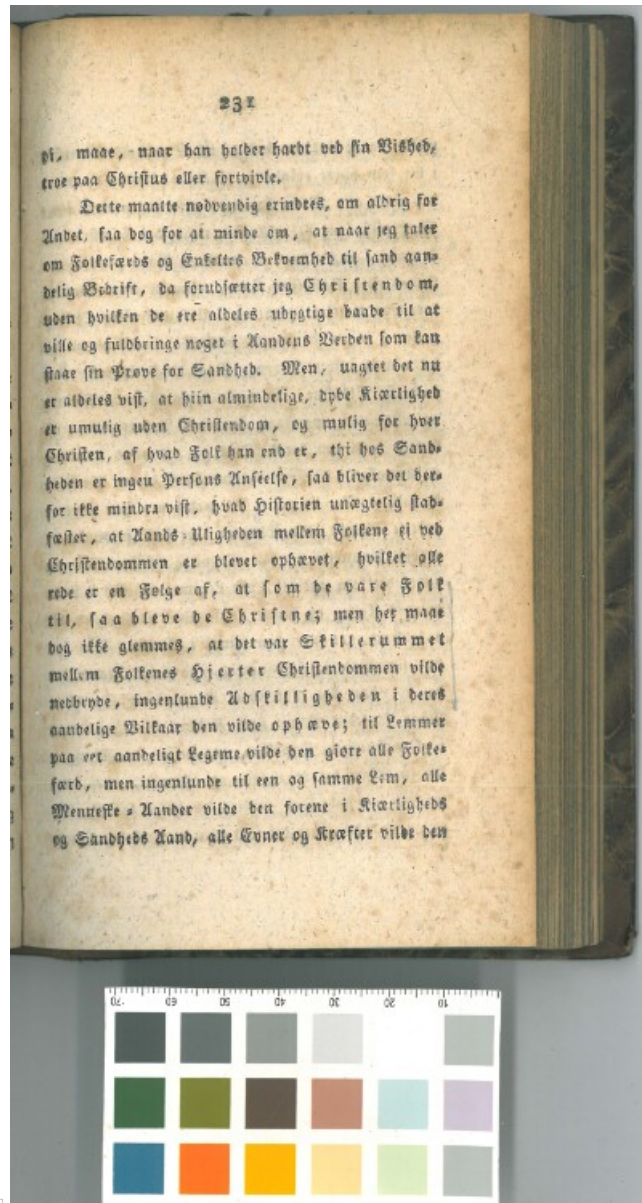
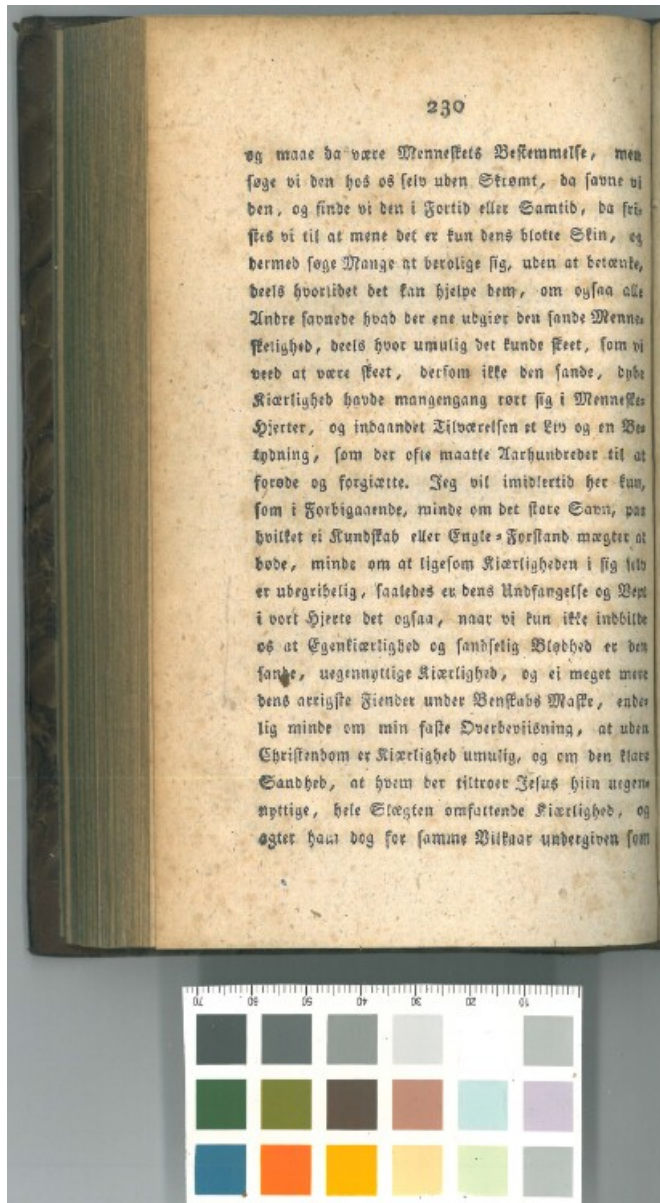

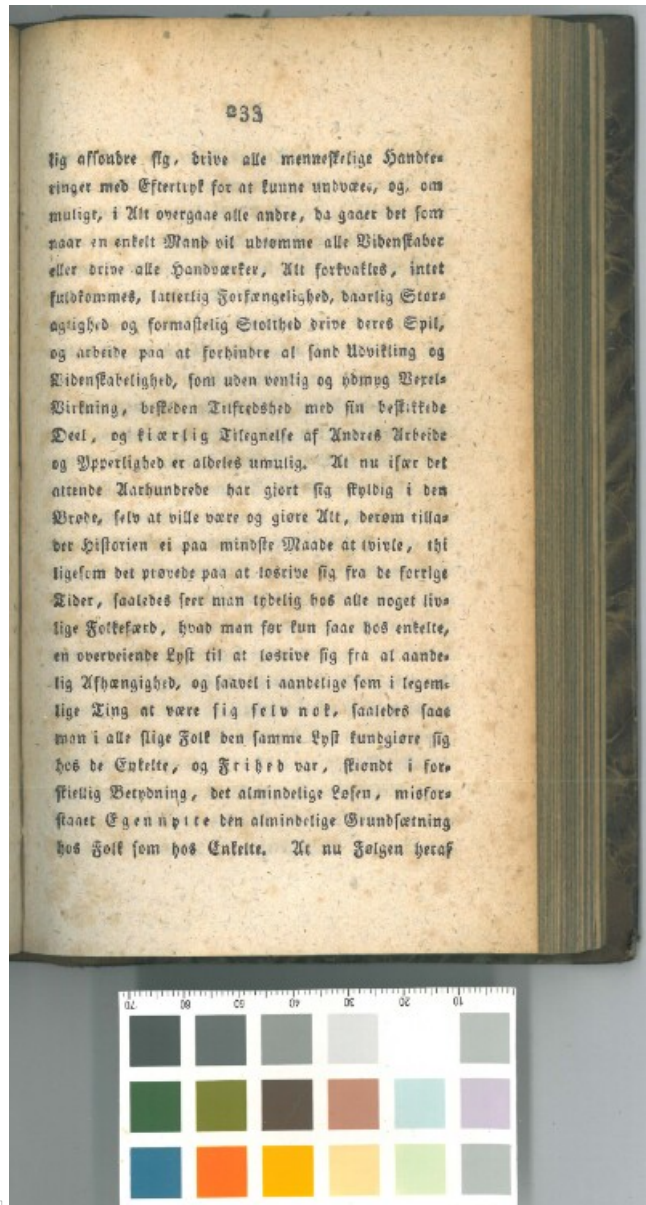
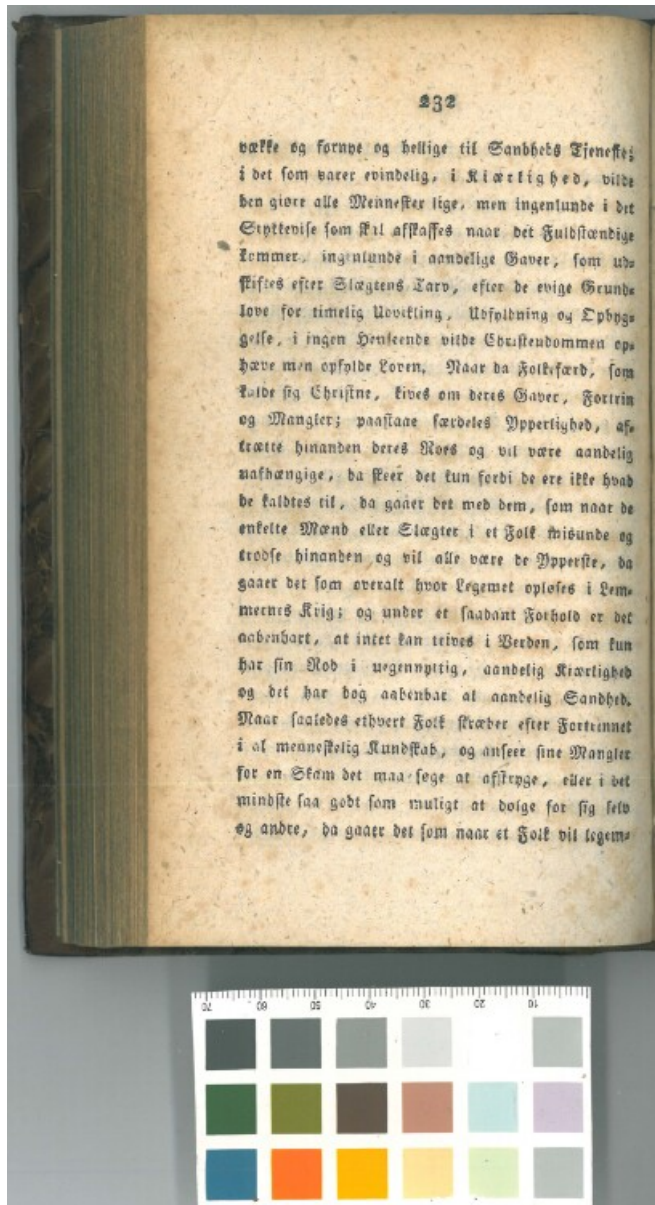

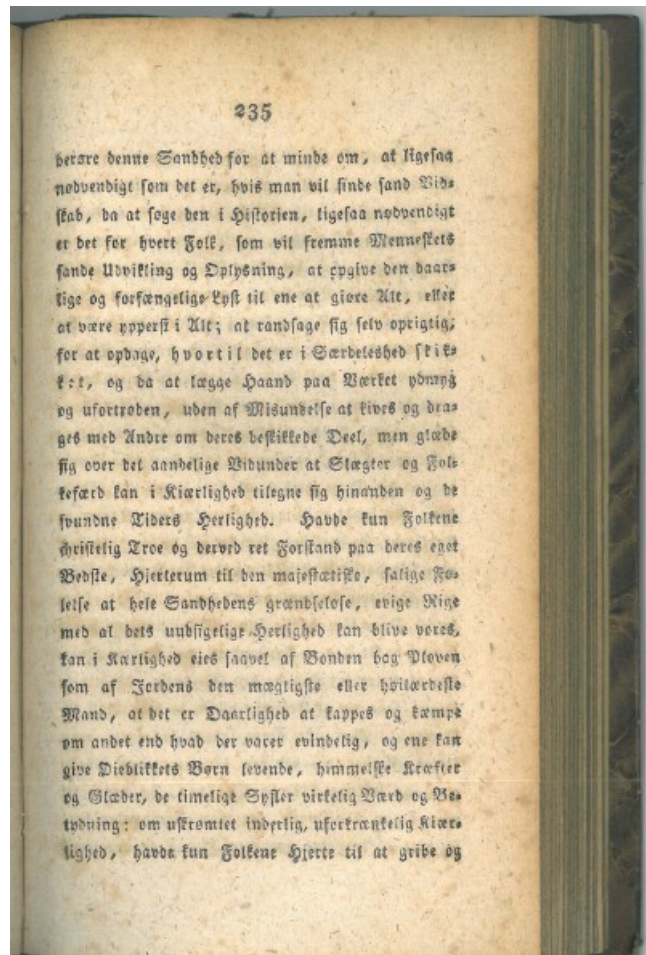
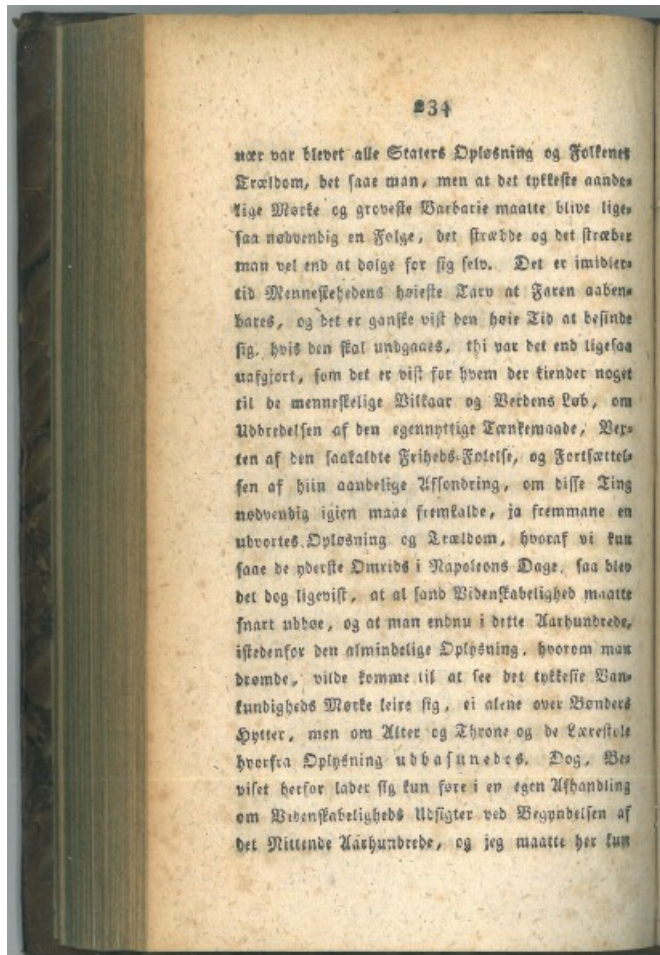

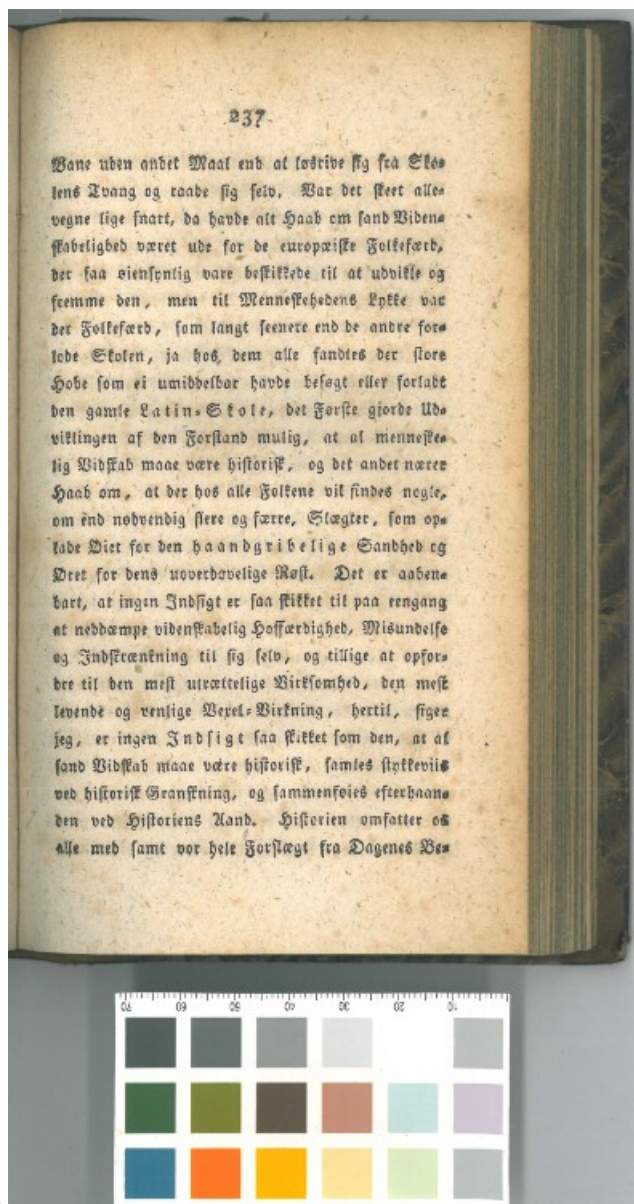
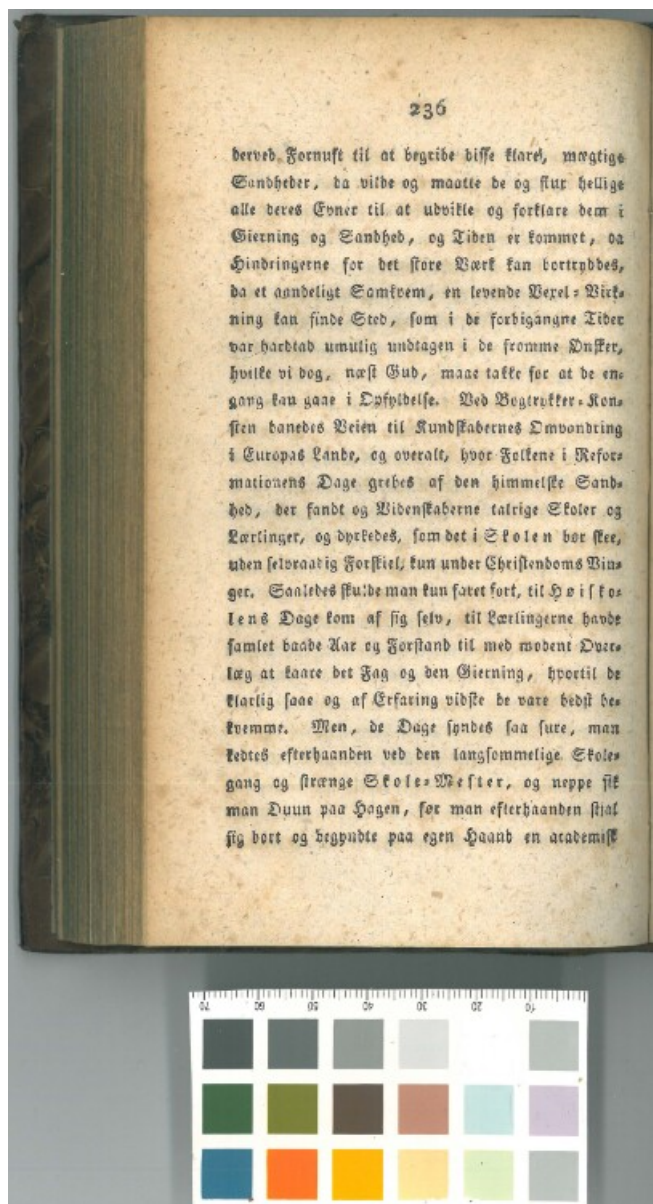

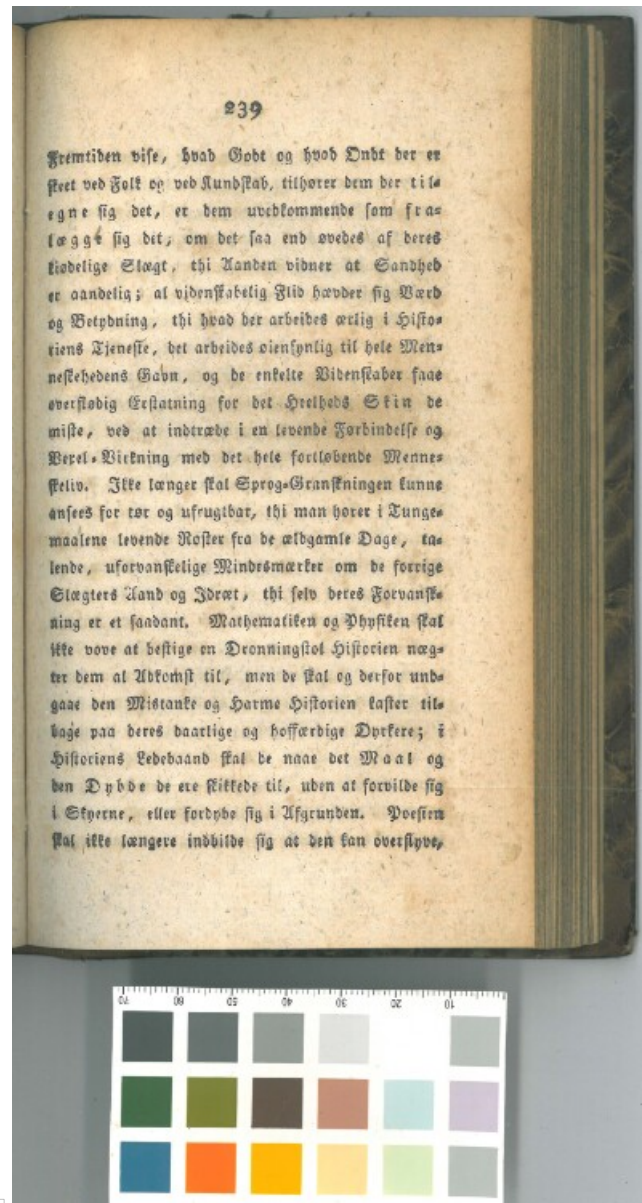
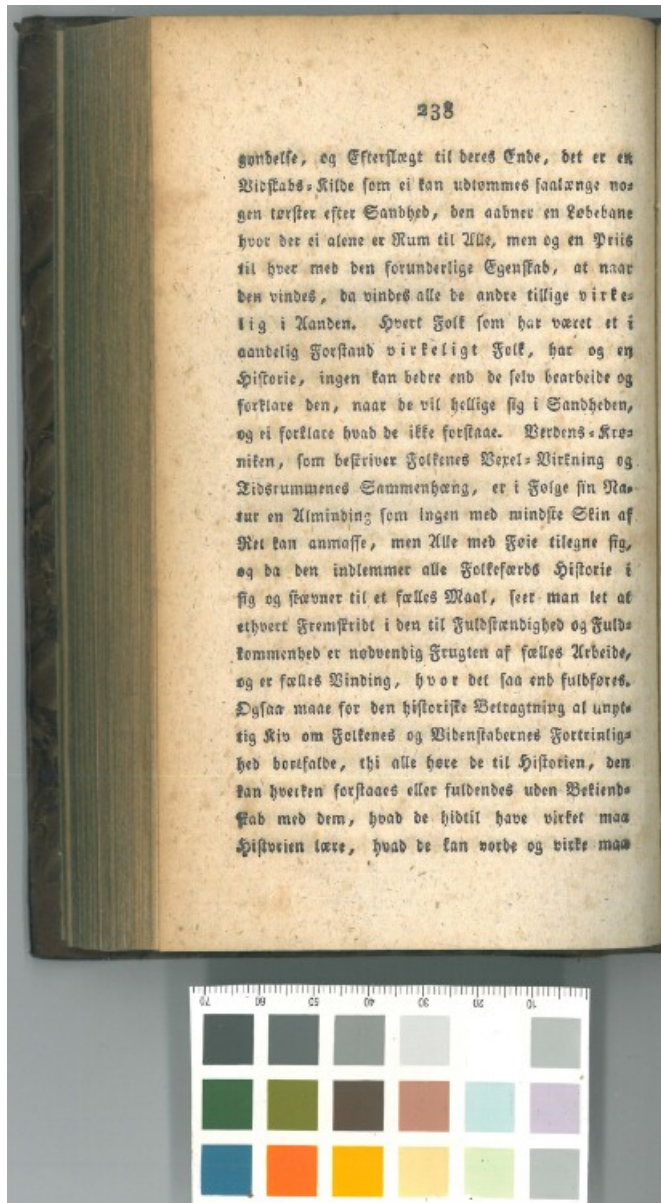

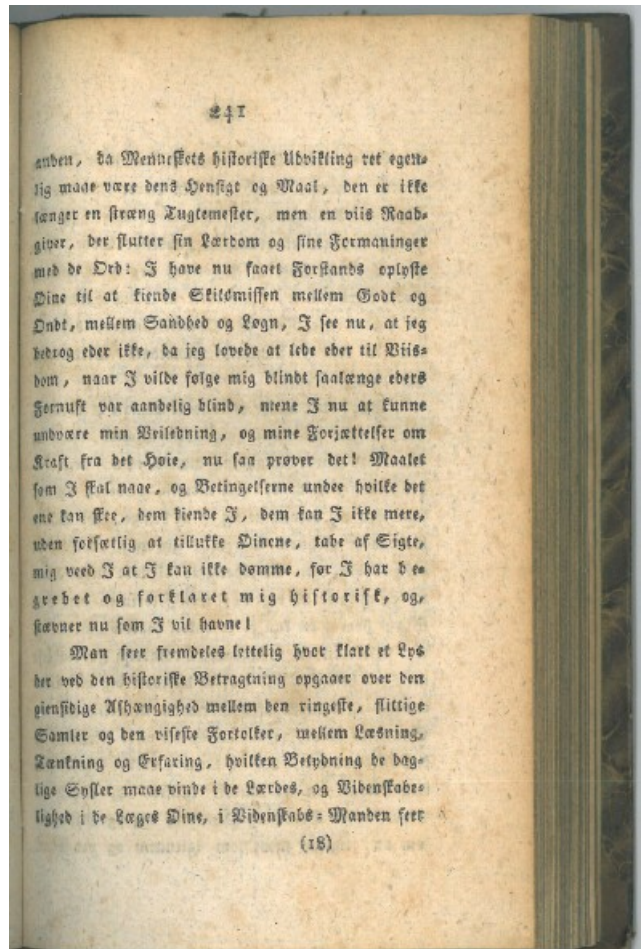
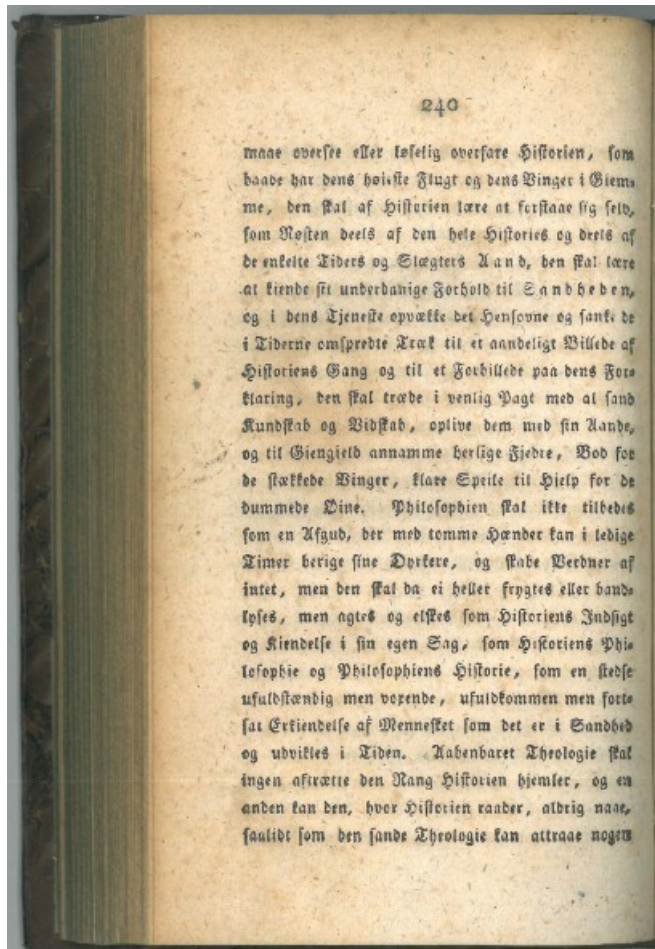

den Læge ei blot sit Die men 'en Arvsamler for sine Børn, i menig Mand ser den Lærde Fædrene til Wiisdoms Arvinger og Forfremmere; i al nyttig Handtering opdages efterhaanden aandelige Spor, som kaste Lys paa Dele af Historien, der ellers maatte steds blive dunkle, og meddele al lovlig Handtering en Hæder og et Krav paa Dyrksomhed, der indlemmer den i Landens middebare Virkeføds, gjer den til Konst.

Dog, det nytteløse vel ikke at udmale et Billede, der, uagtet det vinker med den Glæde, som et Sandheds Farve-Blanding aldeles egen, dog kræver et Dyrke naar det skal indertlig glæde og oplyse, som Gaa vel behøve sig til at bringe, thi Sandhed raaber giennum Billedet: giv mig dit Hjerte! erkend din egen Ubetydelighed ei blot mod Ham du ei mægter at begribe, men selv imod den høje Slægt hvorfra du kun er et enkelt snart usynligt Led, vel fikket til en vidunderlig, evindeligt Forbindelse men den hele Klæde, dersom du lader dig giennumtrænge og beherske af Historiens, Kiærligheds og Sandheds Aand, men naar du vil være selvstændig, kun en asfægtig, dødelig Dnm i Leer, som Historiens Aand om et Dieblit knuser, og naar sit Maal, over Støvet og Drimen af dig og Millioner om du, ligesaa nemt som igiennum og ved dem.

Det er ei en Tale som smigter for Hovmod eller indbyder til Dødslyst, og derfor vende sig mange fra Historiens alvorlige Afsyn og kaste sig i Dødsdømmets Strøgsfabn, for der at sove eller dromme efter Hjerrens Lyst.

Men, Danmark! vilde end alle andre Folkesæd ringeagtige Historiens Tale og trods dens Vidskab, dit Folk kan det dog ikke uden flur at forgaae, har kun sit Liv i sed, veemodig Amdelse af det Forbigangne, maae see Dpløsning og Træthed for sine Dine, dersom det ikke tilegner sig Fædrenes Kraft og Wiisdom i Kiærlighed, er fremfor alle Folk fikket til den historiske Idret, til et levende Samfund i Aanden med de hensevne Slægter, til en vittig Erkendelse af Andes Fortrin og Ypperlighed, egen Ringhed og Afsagt. Waagner, waagner, Danmarks ægte Sonner, som hun end paa sin Alderdom holder til Vegen og minder om Fædrene! waagner og arbejder flittelig, hver efter Tøne og Velgjørelse, saa andre Folkesæd maae see hvad Historien er og formaaer, og maae see opvælles til ogsaa at søge deres aandelige Del og Vidkab paa det eneste Sted den kan være at finde, i det aandelige Menneskes Aabenbaring, i Historien!

